

**Udtalelse fra Dansk Told & Skatteforbunds kongres
Den 8. – 9. oktober 2008 på Hotel Nyborg Strand**

Finanslov 2009

**Dansk Told & Skatteforbund har et simpelt budskab til
politikerne:**

**Giv SKAT ordentlige forhold. Vi er trætte af at få beskåret
kassen! Og vi er trætte af, at I skaber usikkerhed for os ved
finanslovsforhandlingerne. Det ender altid med færre penge**

**Tænk hellere på, at vi – medarbejderne i SKAT - skaffer
kassen, alle Danmarks indtægter!**

**Tænk moderne – invester i SKATs medarbejdere og få
pengene mangefold tilbage.**

Simpelt, men sandt...

Med venlig hilsen

Medlemmerne i Dansk Told & Skatteforbund

Hvem siger nej til milliarder?

At Danmark fortsat skal være et velfærdssamfund, er der bred politisk enighed om. De politiske partier står i hvert fald ofte i kø, når det gælder løfter om bedre ydelser til borgerne. Derfor udspilles kampen forrest på banen blandt angrebsspillerne, når der skal scores point blandt vælgerne. Bedre sygehuse, mere ældreomsorg, bedre børneinstitutioner – og en undervisningssektor, der ligger i front sammenlignet med andre lande.

Noget andet er det, når det gælder den mindre offensive del af banen. Der hvor pengene til alle løfterne skal i kassen. Her har politikerne ganske vist også sat et mål. Danmark skal have verdens bedste skatteforvaltning. Men de står langt fra i kø med penge, der kan være med til at gøre, at SKAT kan nå dette mål.

Det er et faktum, at SKAT står for administration, kontrol og inddrivelse af stort set alle de milliarder, der skal til for at finansiere den offentlige sektor – og dermed politikernes løfter. Men når det gælder ressourcerne til SKAT, går politikernes mål kun én vej: Nedad.

Siden etableringen af SKAT i 2005 har de økonomiske rammer for SKAT på finansloven haft det klare sigte, at der skal være færre til at løse opgaverne. Rationaliseringer, der bl.a. er begrundet i fusionen, nye it-systemer og forenklet lovgivning.

Hvordan er det så lige gået.

Ja, etableringen af SKAT har som alle andre fusioner kostet enorme ressourcer blandt medarbejderne. Derfor er det først nu – i takt med at tingene efterhånden begynder at fungere – at man kan begynde at skimte en rationaliseringseffekt i det fjerne.

It-systemerne er ganske vist på vej – men vejen er lang. I hvert fald har medarbejderne i SKAT endnu ikke set de nye systemer i drift. Kun besværlige, gamle og langt fra funktionelle it-systemer i det daglige arbejde – og enorme millionbeløb på SKATs budget, der hvert år går til udvikling af de nye systemer, der blot bliver mere og mere forsinkede.

Og endelig er der forenklingen af lovgivningen. Her mangler der også at blive indfriet en del politiske løfter. Til gengæld har vi fået E-indkomst, som – på sigt – vil indebære en forenkling både for SKAT og virksomhederne, men som indtil nu kun har været en byrde, fordi det politisk blev besluttet at sætte systemet i gang før både virksomhederne og SKAT var klar til det.

Rekruttering af nye medarbejdere er der stort set ikke plads til. Kun ganske få spidskompetencer kan slippe gennem nåleøjet. Bortset fra ved en storstilet rekrutteringskampagne i 2007, hvor op mod 400 akademikere med mange forskellige kompetencer blev ansat. Men hvor mange også allerede er væk, fordi deres kompetencer måske ikke helt matchede behovet i SKAT.

Men hvor er rekrutteringen af medarbejdere, som har den nødvendige kombination af teori og praksis, som erfaringerne fra SKATs forgængere siger, er det helt afgørende at bygge på.

Medarbejdere, som kan andet end tænke tanker og omstrukturere. Men også betjene virksomhederne, så alle betaler det, de skal – hverken mere eller mindre. Deres fremtidige vej til SKAT fortaber sig i tågerne.

For mange medarbejdere i SKAT er det værste dog, at opgaverne efterhånden er så mange, men personaleressourcerne så få, at der ikke er tid til at løse opgaverne på en faglig, forsvarlig måde.

Nogle resignerer. Andre trækker på skuldrene og siger: Politikkerne får det, de betaler for. Men der er også flere og flere, der vælger at sige: Nu er det nok. Det knægter min faglige stolthed – det her vil jeg ikke være med til.

I Dansk Told & Skatteforbund siger vi klart og utvetydigt: Vi er garant for, at de penge kommer i kassen, som er nødvendige for at det offentlige velfærdssamfund fungerer. Valgte politikere at investere offensivt i SKAT – lade os komme frem på banen – så kunne investeringen tjene sig ind mange gange. Ved at flere virksomheder og borgere betaler den skat og de afgifter, de skal – og rent faktisk får indbetalt deres skyld til det offentlige. Så der bliver bedre råd til alle de løfter på andre områder, som er så populære blandt politikkerne.

Hvem siger nej til milliarder? Ja, det gør de danske politikere i Folketinget - så længe de ikke vælger at se en krone på finansloven til SKAT som en investering og ikke som en udgift.